Uddrag fra en historie om, hvordan en morgenstund også kan være for Odin

Odin var sur.

Faktisk var han så edderspændt rasende, at han desperat ledte efter nogen, det kunne gå ud over.

At han var overgud og burde opføre sig majestætisk, var han ganske ligeglad med.

Han ønskede bare, at der var en eller anden, der var dum nok til at påpege hans opførsel.

Så skulle den uheldige få sig den største gang morgenbank, han længe havde fået.

Dagen var en rigtig lortedag.

Den var startet med, at Frigg, møgsur, havde forladt ægtesengen og var taget hjem til sig selv. Beskeden var klar: Hun havde ikke til hensigt at besøge ham igen, før han havde fået vasket sine sure, ildelugtende tæer. Det mente Odin bestemt, at han havde gjort i sidste uge, samtidig med at han rensede sine ører for alt det skidt, som ravnene Hugin og Munin havde proppet i dem.

Dernæst skulle han op "før Hel fik sko på." Efter kristendommens indførelse sagde menneskene i Midgård "før fanden fik sko på," men da Hvide Krist var hans modstander, foretrak han Hel for at bevare sin selvrespekt.

Da han endelig var stået op, havde han set sit eget åsyn, da han plaskede vand i hovedet.

Det brød han sig ikke om.

Gråt skæg, rynker og så tilmed platfodet af alle gåturene.

Fy for Loke da!

Det gjorde det ikke lettere at besnære ungmøerne. Her havde han da det held, at han var runemester, hamskifter og glimrende til sejd, og det på trods af, at det var kvindearbejde.

Det var på tidspunkter som dette, at han ærgrede sig over, at Idun ikke var blevet født tidligere og havde fundet træet med de ungdomsgivende æbler noget før.

Nu hjalp de ham kun til ikke at blive ældre, end han allerede var blevet, og det var møgirriterende, når han så på alle de andre aser, der var kommet til senere.

De var stort set alle sammen irriterende, unge og smukke at se på.

Når han skulle så tidligt op, var det fordi, han var den eneste af guderne, der var hjemme i Valhal.

Alle andre havde været smarte nok til at finde på uopsættelige opgaver andre steder.

Vel at mærke opgaver, som var en del sjovere end at tage sig af de daglige besværligheder i den kæmpemæssige hal.

Først skulle han have møde i rådssalen med de 540 portvagter for at høre al deres brok om nattens forløb og lægge nye vagtplaner.

Alene det var til at få pip af.